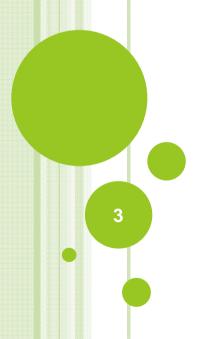
PB161 – PROGRAMOVÁNÍ V JAZYCE C++ OBJEKTOVĚ ORIENTOVANÉ PROGRAMOVÁNÍ

ORGANIZAČNÍ - ZVANÉ PŘEDNÁŠKY

- 2.12. Ondřej Krajíček (YSoft)
- o 9.12. Jiří Weiser (Laboratoř Paradise)
 - C++11
 - + diskuze o předmětu

FUNKČNÍ OBJEKTY

FUNKČNÍ OBJEKT - MOTIVACE

- Z C/C++ jsou známé tzv. callback funkce
 - pomocí funkčního ukazatele je možné předat jako parametr ukazatel na funkci, která je později zavolána
 - používá se například u STL algoritmů

- Co když chceme přičítat pomoc std::transform číslo 10?
 - vytvoříme funkci int add10(int value){return value+10;}
 - std::transform(l.begin(),l.end(),l.begin(),add10);
- o Co když chceme přičítat libovolné číslo?

múže být zavolán

FUNKČNÍ OBJEKT – FUNCTOR

- Objekt, který může zavolán, jako by to byla běžná funkce
 - dosáhneme pomocí přetíženého operátoru()
 - A prom; prom(5);
- Operátor () musíme přetížit pro všechny potřebné typy počty argumentů
 - tj. pro každou funkci, kterou chceme functorem nahradit
 - jeden functor může nahrazovat několik funkcí (jak?)
- Pokud se pokusíme použít objekt jako functor a neexistuje odpovídající přetížený operátor ()
 - error: no match for call to '(typ_objektu) (typ_argumentů)'
 - stl_algo.h:4688:2: error: no match for call to '(A) (int&)'

FUNCTOR - UKÁZKA

```
#include <iostream>
#include <list>
#include <algorithm>

class CAddX {
    int m_whatAdd;
public:
    CAddX(int whatAdd) : m_whatAdd(whatAdd) {}
    void set(int whatAdd) { m_whatAdd = whatAdd; }
    int operator () (int value) {
        return value + m_whatAdd;
    }
};
```

Adder: 'e'

je prekryte

bielou

šestkou

```
int main() {
  std::list<int> myList;

  myList.push_back(1); myList.push_back(2);
  myList.push_back(3); myList.push_back(4);

CAddX variableAdder(3);
  // variableAdder is functor object, now adding number 3
  transform(myList.begin(), myList.end(), myList.begin(), variableAdder);
  // change added value
  variableAdder.set(101);
  transform(myList.begin(), myList.end(), myList.begin(), variableAdder);
  return 0;

Nyní přičítač stojedničky
```

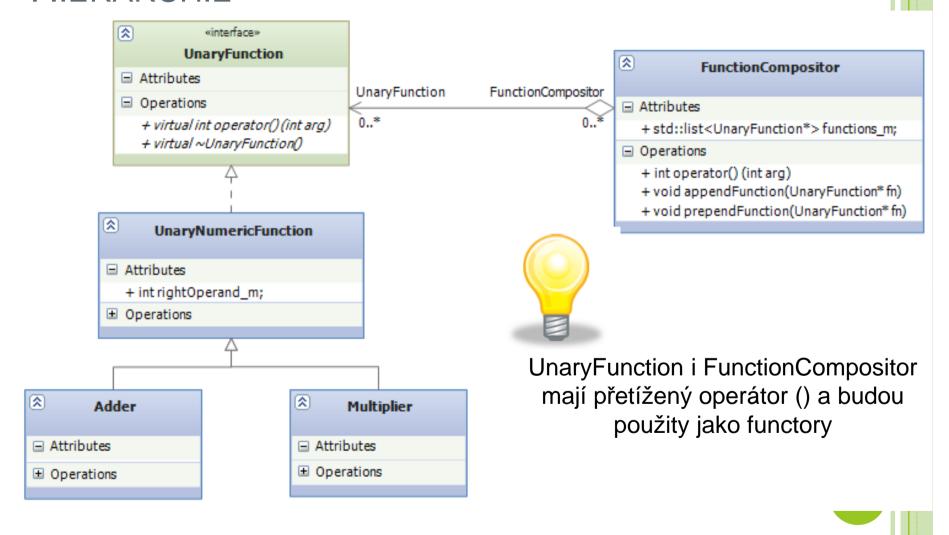
FUNCTORY – VHODNOST POUŽITÍ

- Výhodou je možnost uchovávat (a měnit) stav functoru
 - u funkcí bychom museli použít globální proměnné
- Functor může být výrazně rychlejší než funkce
 - překladač může vložit kód functoru namísto volání
 - u funkčních ukazatelů (callback) není možné
- Využívá myšlenek z funkcionálním programování
 - současné imperativní jazyky mají podporu pro některé funkční prvky
 - functor v C++, delegates a lambda výrazy v C#...

FUNCTOR A TESTOVACÍ ZÁPOČTOVÝ PŘÍKLAD

- Testovací zápočtový příklad
 - http://cecko.eu/public/pb161_cviceni#prednaskacviceni_ tyden_21-27112011
- Aplikace série funkcí na zadaný argument
- Definice vhodného rozhraní a využití dědičnosti
- o (autor původního kódu Petr Pilař)

HIERARCHIE


```
class UnaryFunction {
                                                     Přetížíme operátor () pro
public:
                                                      aplikaci unární funkce
    virtual ~UnaryFunction() {}
    virtual int operator() (int arg) const = 0;
};
class UnaryNumericFunction : public UnaryFunction {
public:
    UnaryNumericFunction(int rightOperand) : rightOperand m(rightOperand) {}
    virtual int rightOperand() const { return rightOperand m; }
    virtual void setRightOperand(int r) { rightOperand_m = r; }
private:
                                                    Numerická unární funkce je
    int rightOperand_m;
                                                     functor s parametrizací v
};
                                                          rightOperand_m
class Adder : public UnaryNumericFunction {
                                                      Parametrizace functoru
public:
    Adder(int r): UnaryNumericFunction(r) {}
    int operator() (int arg) const { return arg + rightOperand(); }
};
                                                     V přetiženém operátoru ()
class Multiplier : public UnaryNumericFunction {
                                                              přičítáme
public:
    Multiplier(int r) : UnaryNumericFunction(r) {}
    int operator() (int arg) const { return arg * rightOperand(); }
};
```

```
// Function for deallocation
void delete ptr(UnaryFunction* ptr) { delete ptr; }
                                                  Parametrizace functoru
class FunctionCompositor {
                                                    probíhá přidáváním
public:
    FunctionCompositor() {}
                                                      unárních funkcí
    ~FunctionCompositor() {
        // Use for_each algorithm to deallocate separate functions
        std::for each(functions m.begin(), functions m.end(), delete ptr);
    void appendFunction(UnaryFunction* fn) { functions_m.push_back(fn); }
    void prependFunction(UnaryFunction* fn) { functions_m.push_front(fn); }
    int operator() (int arg) {
        typedef std::list<UnaryFunction*>::iterator iterator;
        for (iterator it = functions_m.begin(); it != functions_m.end(); ++it) {
           UnaryFunction* fnc = *it;  // Get particular function
            arg = (*fnc)(arg);
                                        // Apply it on argument
                                                  Aplikací functoru pomocí
        return arg;
                                                    operátoru () postupně
                                                     zavoláme všechny
                                                      obsažené funkce
private:
    std::list<UnaryFunction*> functions m;
};
```

Použití functorů

```
#include <iostream>
                                            Vytváříme functor comp
#include <algorithm>
#include <list>
                                            Vytváříme functor typu
                                              Adder (a další) a
int main() {
                                             vkládáme do comp
    FunctionCompositor comp;
    comp.prependFunction(new Adder(10));
    comp.prependFunction(new Multiplier(2));
    comp.prependFunction(new Adder(-5));
    comp.prependFunction(new Adder(2));
                                             Aplikujeme functor comp
    int number = 0;
    std::cin >> number;
    std::cout << comp(number) << std::endl;</pre>
```

VÝJIMKY (EXCEPTIONS)


```
int foo(std::string name)
  int status = 0;
  Person person(name);
  if (status == 0) { ←
     if (person.isValidName()) {
       cout << "Valid person " << person.getName() << endl;</pre>
     else status = -1; // signalize problem with name
  if (status == 0) { // Still no problem?
     std::string message;
     message = "My favourite person is ";
     message += person.getName();
     cout << message << endl;</pre>
  if (status == 0) { // Still no problem?
    // ... do something else
  if (status != 0) { // Some problem?
     // ... report problem, roll back info....
  return status:
```

Proměnná s hodnotou chyby (0 == OK)

Test, zda se nevyskytla chyba

V případě chyby nastav status

Každý další logický blok kódu obalen testem na OK

Udělej něco v reakci na problém

> Vrať informa<mark>ci o</mark> průběhu

VÝJIMKY – MOTIVACE

- Výskyt situace, kterou je potřeba okamžitě řešit
 - nedostatek paměti
 - nepovolený přístup do paměti
 - dělení nulou
- Může nastat kdekoli v kódu a může být řešitelné
 - uvolníme nepotřebnou paměť a zkusíme znovu
 - vypíšeme varování uživateli a nulou dál nedělíme
- Zároveň ale není praktické mít reagující kód na v každé metodě
 - nedostatečná paměť může nastat kdekoli

VÝJIMKY - SYNTAXE

- Označení oblasti kde zachytávat výjimku
 - klíčové slovo try
- Vyvolání výjimky
 - klíčové slovo throw
- Zachycení výjimky
 - klíčové slovo catch
 - jeden nebo více bloků
 - specifikace objektu výjimky

```
try {
    // ... some code

throw std::logic_error("Problem");

    // ... some code (not executed)
}
catch (std::logic_error& ex) {
    // ... handle somehow exception
    cout << ex.what() << endl;
}</pre>
```

VÝJIMKY (EXCEPTION) - PRINCIP

- 1. V případě výskytu problému se vyvolá výjimka
 - objekt obsahující informaci o problému
 - můžeme vyvolat i vývojář programově (throw)
- 2. Výjimka postupně "stoupá" volajícími funkcemi
 - (callstack), dokud ji někdo nezachytí
- Výjimka je zachycena obslužným blokem
 - specifikuje, v jaké části kódu a jaké výjimky zachytávat
 - try/catch blok
- 4. Na základě výjimky proběhne programová reakce
 - ukončení programu
 - výpis varování uživateli
 - exception handling

```
class Person {
                                    std::string m name;
                                 public:
                                    Person(const std::string name) : m name(name) {
    UKÁZKA
                                        if (m name.size() == 0)
                                          throw WrongNameExceptionExt("Invalid empty name");
                                    void print() const { cout << m_name << endl; }</pre>
                                 };
                        int main() {
                            cout << "Code before exception handling" << endl;</pre>
                            try {
 Výjimka vyvolána
                              Person p1("Pepa Novak"); // No problem
                                Person p2("-");-----
                                                          Kód nebude vykonán
                                pl.print();
                               - p2-print() - -
                            catch (WrongNameExceptionExt& ex) {
Výjimka zachycena,
                               cout << "WrongNameExceptionEx: " << ex.what();</pre>
obsloužena a zaniká
                           cout << "Continuing after block with exception handling";</p>
Program pokračuje
                            return 0;
```

DATOVÝ TYP VÝJIMKY

- Primitivní datové typy
 - např. int, char...
 - throw 1; catch (int ex) { }
 - throw 'e'; catch (char ex) { }
- Struktury, třídy
 - struktury nebo třídy definované programátorem
 - MyStructException ex; throw ex;
 - catch (MyStructException& ex) { }
- Potomci std::exception
 - nejčastěji potomci std::logic_error nebo std::runtime_error
 - class MyException : public std::logic_error {
 - catch (std::logic_error& ex) {}

```
#include <iostream>
#include <stdexcept>
#include <string>
using std::cout;
using std::endl:
struct MyStructException {
  std::string reason;
          someValue:
  int
};
class MyException : public std::invalid argument {
public:
  MyException(const std::string& reason = ""):
   std::invalid argument(reason) {}
};
                                Vyhazuje
                               různé typy
void foo(int what)
  if (what == 1) throw 1;
                             výjimek podle
  if (what == 2) throw 'e';
                                   what
  if (what == 3) {
     MyStructException ex;
     ex.reason = "Just testing";
     ex.someValue = -1;
     throw ex;
  if (what == 4) throw MyException("Just testing");
```

```
int main() {
  cout << "Code before exception handling";</pre>
  try {
     foo(4); // throw exception
     cout << "Will not be printed";
                      foo(1)
  catch (int ex) {
     cout << "Integer exception: " << ex;
                      foo(2)
  catch (char ex) {
     cout << "Char exception: " << ex;
  catch (MyStructException& ex) {
                                     foo(3)
     cout << "Struct exception: " << ex reason;
                                 foo(4)
  catch (MyException& ex) {
     cout << "class MyException : " << ex.what()
  cout << "Continuing after block with EH";
  return 0;
```

STANDARDNÍ VÝJIMKY

- Výjimky jsou vyvolávané
 - jazykovými konstrukcemi (např. new)
 - funkcemi ze standardní knihovny (např. STL algoritmy)
 - uživatelským kódem (výraz throw)
- o Základní třída std::exception
 - #include <stdexcept>
 - metoda exception::what() pro získání specifikace důvodu
- Dvě základní skupiny standardních výjimek
 - std::logic_error chyby v logice programu
 - např. chybný argument, čtení za koncem pole...
 - std::runtime_error chyby způsobené okolním prostředím
 - např. nedostatek paměti (bad_alloc)
 - v konstruktoru můžeme specifikovat důvod (std::string)
 - http://www.cplusplus.com/reference/std/stdexcept/

```
class A {
   int m_value;
public:
   A(int value) : m_value(value) {}
   void print() const {cout << m_value << endl; }
};</pre>
```

```
// Allocate A object dynamically
// If fail, std::bad_alloc exception is thrown
A*    pTest2 = 0;
try {
    pTest2 = new A(20);
    pTest2->print(); // no need to test pTest2 != NULL
    delete pTest2;
}
catch (std::bad_alloc& ex) {
    cout << "Fail to allocate memory";
}</pre>
```

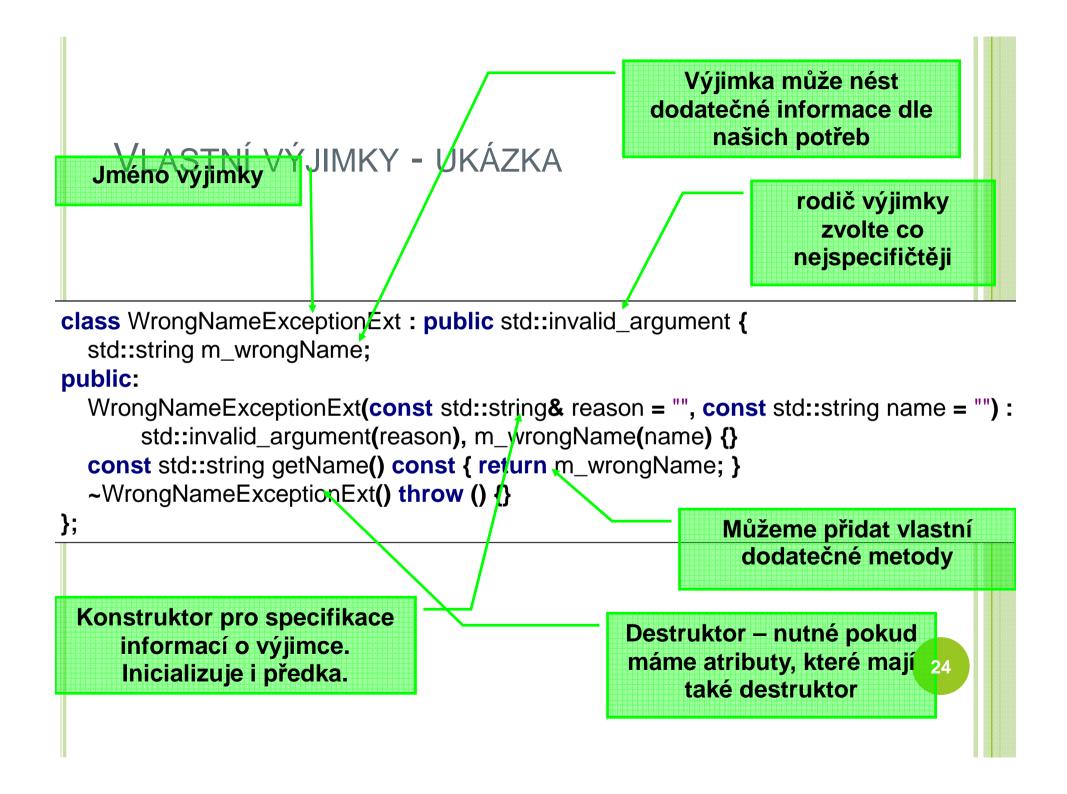
VLASTNÍ VÝJIMKY - TŘÍDY

- o std::exception nemá konstruktor s možností specifikace důvodu (řetězec)
- Dědíme typicky z logic_error a runtime_error
 - mají konstruktor s parametrem důvodu (std::string)
- Nebo jejich specifičtějších potomků
 - např. std::invalid_argument pro chybné argumenty

Logic errors:	http://www.cplusplus.com/referenc	e/std/stdexcept
logic_error	Logic error exception (class)	
domain_error	Domain error exception (class)	
invalid_argument	Invalid argument exception (class)	
length_error	Length error exception (class)	
out_of_range	Out-of-range exception (class)	

Runtime errors:

runtime_error	Runtime error exception (class)
range_error	Range error exception (class)
overflow_error	Overflow error exception (class)
underflow_error	Underflow error exception (class)

ZACHYCENÍ VÝJIMEK – VYUŽITÍ DĚDIČNOSTI

- Výjimky mohou tvořit objektovou hierachii
 - typicky nějací potomci std::exception
- Při zachytávání můžeme zachytávat rodičovský typ
 - nemusíme chytat výjimky podle nejspecifičtějšího typu
 - obslužný kód může reagovat na celou třídu výjimek

např. zachytává výjimku typu std::runtime error a všechny

potomky

Vyvoláme MyException, chytáme invalid argument

```
class MyException : public std::invalid_argument;
int main() {
    try {
        throw MyException("Test");
    }
    catch (std::invalid_argument& ex) {
        cout << "invalid argument : " << ex.what();
    }
    return 0;
}</pre>
```

Pořadí vyhodnocování catch klauzulí

- Dle pořadí v kódu
 - pokud je více klauzulí, postupně se hledá klauzule s odpovídajícím datovým typem
 - klauzule "výše" budou vyhodnoceny dříve
- Vhodné řadit od nejspecifičtější po nejobecnější
 - nejprve potomci, potom předci
 - jinak se pozdější specifičtější nikdy neuplatní
- Kompilátor nás upozorní warningem
 - warning: exception of type 'WrongNameException' will be caught by earlier handler for 'std::logic_error'

Pořadí zachycení – likázka problému

```
class WrongNameExceptionExt : public std::invalid_argument;
class Person;
int main() {
    cout << "Code before exception handling" << endl;</pre>
    try {
        Person p2(""); // Exception WrongNameExceptionExt thrown
    catch (std::invalid argument& ex) {
        cout << "Exception from group std::logic_error : " << ex.what();</pre>
    catch (WrongNameExceptionExt& ex) {
        cout << "WrongNameExceptionExt: " << ex.what() << " " << ex.getName();</pre>
    cout << "Continuing after block with exception handling" << endl;
                              Není nikdy provedeno – všechny
    return 0;
                           výjimky WrongNameExceptionExt jsou
                            zachyceny jako std::invalid_argument
```

ZACHYCENÍ A ZNOVUPOSLÁNÍ VÝJIMKY

- Někdy zjistíme že ji nedokážeme obsloužit
 - nebo chceme ještě provést obsluhu jinde
- Výjimka typicky zaniká na konci bloku catch, který ji zachytí
 - pokud neurčíme jinak
- Výjimku můžeme poslat dál
 - do bloku catch umístíme throw bez argumentů
 - pošle dál aktuální výjimku

ZNOVUPOSLÁNÍ VÝJIMKY - UKÁZKA

```
class WrongNameExceptionExt : public std::invalid_argument;
class Person;
                                                     Prázdné jméno způsobí
void foo() {
                                                             výjimku
   try {
       Person p1("Pepa Novak"); // No problem
                                                      Výjimka odchycena,
       Person p2(""); // Exception thrown
                                                         ale poslána dál
   catch (WrongNameExceptionExt& ex) {
       cout << "WrongNameExceptionExt: " << ex.what() << endl;</pre>
       throw; // Let it propagate further
          int main() {
                                                       Výjimka znovu
              try {
                                                     zachycena a finálně
                   foo();
                                                        zpracována.
              catch (std::logic_error& ex) {
                   cout << "Exception std::logic error : " << ex.what();</pre>
              return 0;
```

ZACHYCENÍ VŠECH VÝJIMEK CATCH (...)

- Klauzule catch(...) { } zachytí většinu běžných výjimek
 - závisí na překladači, někdy i nezotavitelné jako SIGSEGV (VS6)
 - není přístup k objektu výjimky
- V běžném kódu zachytávejte pouze výjimky, které umíte zpracovat
 - pokud opravdu nevíte že potřebujete zachytit všechny
 - okolní kód může být schopen na výjimku reagovat lépe

ZACHYCENÍ VŠECH VÝJIMEK CATCH (...)

- V některých případech je naopak velmi vhodné zachytávat všechny výjimky
 - výjimky by neměly být propagovány mimo váš modul
 - není dána přesná realizace objektu výjimky, záleží na překladači
 - kód přeložený jiným může spadnout při ošetření
- Obalení těla funkce main()
 - zabrání neřízenému pádu programu
- Obalení těla destruktoru
 - destruktor by neměl nikdy vyvolat výjimku (kdo by ošetřil?)
- Obalení těla callback funkce
 - výjimka z naší callback funkce jde do kontextu uživatele callbacku

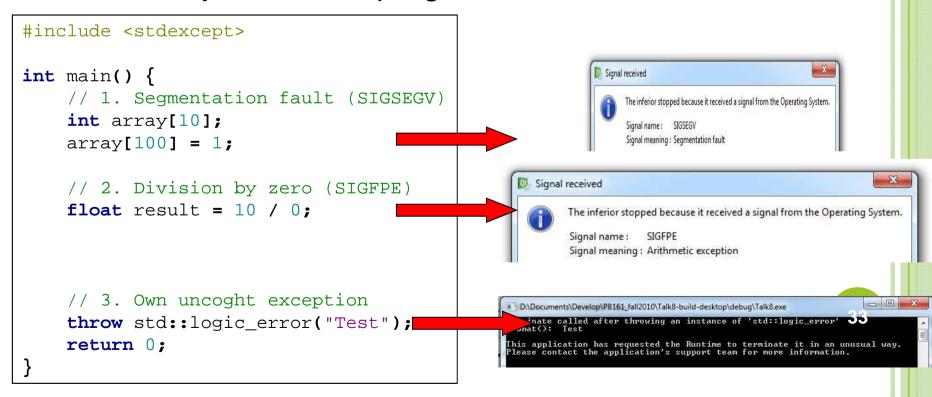
CATCH (...) PRO LOGOVÁNÍ

 Využívá se např. v kombinaci se znovuvyvoláním pro uložení logu o problému

```
int main() {
    try {
        foo();
    }
    catch (...) {
        cerr << "error in " << __FILE__ << __LINE__;
        throw;
    }
    return 0;
}</pre>
```

NEZACHYCENÁ VÝJIMKA

- Může nastat když
 - neobsluhujeme výjimky vůbec
 - nastane mimo blok s obsluhou výjimky
- Následuje ukončení programu

SEZNAM VYVOLÁVANÝCH VÝJIMEK

- Můžeme specifikovat seznam výjimek, které daná metoda může vyvolat (exception-specification)
 - informace pro uživatele metody (co hlídat a zkoušet odchytávat)
 - informace pro překladač (možné optimalizace, ale viz. dále)
- Pokud metoda vyvolá jinou výjimku než deklarovanou
 - je zavolána funkce std::unexpected()
 - defaultní implementace přeruší program
 - můžeme upravit set_unexpected(naše_obslužná_fce)
- Pozor na odlišnost od Javy!
 - u Javy kontroluje překladač (nedovolí vyvolávat jinou výjimku)
 - u C++ kontroluje až běhové prostředí (pomocí unexpected())
- Problematické, spíše nepoužívejte
 - viz. diskuze http://www.gotw.ca/publications/mill22.htm
 - vývojáře nekontroluje (až za běhu), překladači téměř nepomáhá

SEZNAM VYVOLÁVANÝCH VÝJIMEK - UKÁZKA

```
struct MvStructException;
class MyException : public std::invalid argument;
void foo(int what) throw(int, MyException) {
    if (what == 1) throw 1;
    if (what == 2) throw 'e';
    if (what == 3) {
        MyStructException ex;
        ex.reason = "Just testing";
        ex.someValue = -1;
        throw ex:
    if (what == 4) throw MyException("Just testing");
// Note: will compile even when foo()
// has different exception-specification
void foo2(int what) throw(int) {
    foo(what);
void handleUnexpected () {
  std::cerr << "unexpected exception thrown";</pre>
  // throws exception with int type
  //(allowed in exception-specification)
  throw -1:
  // ... or e.g., terminate
  //std::terminate();
```

```
#include <iostream>
#include <stdexcept>
#include <string>
using std::cout;
using std::endl;
int main() {
  std::set_unexpected(handleUnexpected);
  cout << "Code before exception handling" << endl;</pre>
  try {
     foo2(3); // throw MyStructException
    cout << "Will not be printed";
  catch (int ex) {
     cout << "Integer exception: " << ex << endl;</pre>
  catch (MyStructException& ex) {
     cout << "Struct exception : " << ex.reason;</pre>
  }
  cout << "Continuing after block with EH";</pre>
  // We may reset unexpected handler to default
  std::set unexpected(std::terminate);
  return 0;
```

VHODNOST POUŽITÍ – OPAKOVANÁ OBSLUHA CHYB

- Výjimky mohou výrazně omezit podmíněný kód pro obsluhu chyby
 - kód s podmínkami obsahuje nejčastěji chybu
 - výjimky omezují množství kódu s podmínkami
 - musí však být používány správně (viz. zneužívání)
- Při použití výjimek nemusíme mít kód pro vyhodnocení a předání chyby v každé funkci

VHODNOST POUŽITÍ VÝJIMEK -KONSTRUKTORY

- Chybu v konstruktoru nelze předat návratovou hodnotou
 - žádná není ©
 - typicky chybné argumenty
- Lze řešit nějakou validační metodou "isValid()"
 - může být nepohodlné
 - musíme testovat každý vytvářený objekt
- Při chybě v konstruktoru lze vyhodit výjimku
 - viz. prázdné jméno u třídy Person
 - typicky instance std::invalid_argument nebo její potomek
 - throw std::invalid_argument("Invalid empty name");

VHODNOST POUŽITÍ VÝJIMEK - OPERÁTORY

- Chyby při použití operátorů
 - operátory typicky nevrací chybový status
 - návratová hodnota operátoru nemusí být použitelná
 - např. operátor sčítání může způsobit přetečení výsledku
- Některé operátory nastavují "fail" bit
 - např. >> a << pro iostream
 - může být nutné testovat po každé operaci nepraktické
- Při chybě v operátoru lze vyhodit výjimku
 - např. při detekci přetečení u sčítání
 - throw std::overflow_error("+ result overflow");

int x; cin >> x; if (cin.fail()) { }

VÝJIMKY PRO I/O OPERÁTORY

```
#include <iostream>
int main() {
   std::cin.exceptions( std::istream::failbit);
   try {
       int i;
       std::cin >> i;
       std::cout << "Successfully read: " << i << std::endl;</pre>
   catch (std::istream::failure & ex) {
         std::cout << "Exception: " << e.what() << std::endl;</pre>
    return 0;
```

(NE)VHODNOST POUŽITÍ VÝJIMEK – DEALOKACE

- Výjimka může způsobit memory leak
 - kód s dealokací díky výjimce neproběhne
- Lze řešit kombinací zachycení a znovuvypuštění
 - catch (...) { delete[] data; throw; }
- o Lze řešit použitím auto_ptr,unique_ptr
 - vhodnější, můžeme deklarovat i alokovat v podblocích

ZNEUŽÍVÁNÍ A NADUŽÍVÁNÍ VÝJIMEK

- Zachytávání, ale neošetřování výjimek
 - catch (...) { /* do nothing */ }
 - zachytíme vše a nereagujeme
- Nadužívání výjimek
 - např. nadměrné testování přístupu k poli pomocí at()

```
bez výjimky
```

s výjimkou

```
std::vector<int> myVect(100, 5);
float result = 0;

for (unsigned int i = 0; i < 100000000; i++) {
    if (i < myVect.size()) result += myVect[i];
}
for (unsigned int i = 0; i < 100000000; i++) {
    try {
       result += myVect.at(i);
    }
    catch (std::out_of_range& ex) {
       // do nothing
    }
}</pre>
```

```
D:\Documents\Develop\PB161_fall20:0

Without exceptions: 10

500

With exceptions: 23443

500
```

Problém s defaultním destruktorem

- Může nastat při vytváření vlastní výjimky jako potomek exception
 - error: looser throw specifier for ...
 - pozor, ne všechny překladače hlásí
- Nastává, pokud u třídy výjimky definujeme atributy s vlastním destruktorem
 - např. std::string pro uložení dalších informací
 - atribut může způsobit vyvolání výjimky, kterou předek v throw deklaraci nespecifikuje
- Více viz.

http://www.agapow.net/programming/cpp/looser-throw-specifier

DALŠÍ INFORMACE K VÝJIMKÁM

- Motivace a pravidla pro vhodnost použití výjimek
 - http://www.parashift.com/c++-faq-lite/exceptions.html
- Princip výjimek a vhodnost (např. RAII)
 - http://www.gamedev.net/reference/articles/article953.as

STANDARDNÍ VÝJIMKY

- bad_alloc při dynamické alokaci (typicky nedostatek paměti)
- bad_cast chybné přetypování
- bad_exception vyvolaná výjimka není v seznamu deklarovaných výjimek
- bad_typeid výjimka vyvolaná funkcí typeid
- o ios_base::failure problém

VÝJIMKY - UKÁZKY

- exceptionTypeDemo.cpp
 - zachycení výjimek různých typů
- exceptionDemo.cpp
 - zachycení obecnější výjimky před specifičtější (chyba)
- exceptionReThrowDemo.cpp
 - ukázka znovuvyvolání výjimky
- unhandledException.cpp
 - ukázka neošetřené výjimky
- exceptionSpeedDemo.cpp
 - ukázka nadužívání výjimek
- exceptionSpecifDemo.cpp
 - ukázka použití specifikace vyvolávaných výjimek

SHRNUTÍ

- Výjimky jsou nástroj pro usnadnění ošetření chyb
 - Ize využít dědičnosti
 - pozor na nadužívání výjimek
- Functor
 - objekt využitelný namísto funkčního ukazatele